

tidig med, at jeg gerne skulde anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Skelskør (R. Andersen), Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen) og Kalundborg (Krabbe), og specielt Ændringsforslag b., skulde være i hvert Fald beregnede paa i nogen Maade at lægge klart baade for mig selv og for ærede Medlemmer, hvad det drejer sig om, naar vi nu staa over for en Afstemning over de foreliggende Ændringsforslag. Lovforslaget var jo til at begynde med Justitsministerens Lovforslag og gik ud paa, dels at indføre skærpede Bestemmelser over for Voldtægtsforbrydelser og over for Vold mod sagesløs Person og dels at udvide Nødværgeretten. Naar nu ikke just det samme Lovforslag, men det, der er Udslag af den Bevægelse, Lovforslaget har skabt, foreligger i Form af et forholdsvis større Forslag, hvori der findes meget andet end de skærpende Bestemmelser for Vold mod sagesløs Person og Udvidelse af Nødværgeretten, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette andet, der foreligger, ikke i mindste Maade forandrer det, vi begyndte at beskæftige os med, nemlig Spørgsmaalet om Nødvendigheden af strengere Straffebestemmelser over for Personer, der øve Vold mod sagesløs Mand. Jeg vil gerne have, at man saa klart som muligt skulde se, at vort Standpunkt over for det specielle Spørgsmaal ikke kan og ikke bør i mindste Maade paavirkes af det Syn, man i øvrigt har paa de andre Bestemmelser, der ere komne ind i Lovforslaget. Dem kan man have mere eller mindre Sympati for, sætte mere eller mindre Pris paa, men det kan ikke og bør ikke i mindste Maade paavirke ens Syn paa det specielle Spørgsmaal, der her skal afgøres.

Jeg kan ikke godt lade være med at fremhæve, at saaledes som Forhandlingerne nu gennem flere Møder have formet sig, have de i alt Fald for mig haft et bestemt Præg, idet de for mig have baaret Vidnesbyrd om, at selv de, der synes at være mest begejstrede for de strengere Straffebestemmelser over for Bøllerne, for at bruge et enkelt Udtryk, ikke have nogen rigtig Tillid til, at det er et probat Middel til at skaffe Samfundet af med dette Onde. For jeg siger til mig selv — og det er ud fra en almindelig Lægmandsopfattelse —: enten — eller. Ere Pryglene virkelig et probat Middel, gælder det saa sandelig da om at bruge det. Navnlige naar der kun er Tale om en Forsøgslov, en midlertidig Lov, gælder det om at faa afgjort, om det er et pro-

bat Middel, om det duer til at skaffe Samfundet af med dette Onde, men saa er det en Misforstaaelse fra de Herrer Side, at de ligesom trække Pryglene længere og længere tilbage, gøre dem mindre og mindre. Hele denne Bevægelse har bestyrket mig i den Opfattelse, at det er bedre at lade sig lede af de historiske Kendsgerninger, som der ogsaa tidt nok er blevet mindet om, paa Straffelovgivningsområdet, og som absolut gaa i Retning af, at man baade herhjemme og andetsteds har gjort den Erfaring, at det ikke er den legemlige Røvelse, der hjælper, naar Talen er om Voldshandlinger eller andre Forbrydelser.

Naar jeg altsaa stemmer for de af de tre ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag, specielt Ændringsforslag b., som gaar ud paa at forandre Bestemmelserne i § 2 om Pryglene til, hvad jeg med et fælles Udtryk vil kalde, langt Strafarbejde, er det for det første, fordi jeg ikke har nogen Tiltro til, at Pryglene virkelig ville visse sig at være et probat Middel til at skaffe Samfundet af med det Onde, som jeg indrømmer Bølleoverfaldene er, og dernæst, fordi jeg baade af de Forhandlinger, der have været førte, og af de historiske Oplysninger, jeg har kunnet komme i Besiddelse af dels ved Læsning og dels ved de Foredrag, der have været holdte her, om, hvorledes Udviklingen er gaaet frem, er kommen til det Resultat, at det mindst talt er i højeste Grad tvivlsomt, om vi naa noget som helst Resultat i den Retning, man ønsker og tænker sig, ved at gøre et Forsøg med Pryglene.

Maatte jeg saa blot føje til, at jeg ikke godt kan undlade, den eneste Gang jeg har Ordet i denne Forhandling — det gaar jeg da ud fra — at udtale min Forbavselse over, at man har kunnet faa dette Spørgsmaal lagt op til noget saa forfærdelig stort, som det af og til er sket under Forhandlingerne. Man har jo lavet det til, jeg ved ikke, om jeg maa have Lov til at sige: et politisk Nummer derved, at man endog har sagt, at det, at man havde Tiltro til, at Prygl var det mest probate Middel til at skaffe Samfundet af med Bøllerne, eller det, at man har mere Tiltro til det lange Strafarbejde, skulde være noget, der ude paa Valgtribunerne kunde danne Skille- og Delingslinie ved Valg af Folketingsmænd. Det forstaar jeg slet ikke. Jeg synes, der er saa lidt Politik i dette Spørgsmaal, som jeg i det hele taget kan tænke mig, der kan være i noget af det, vi beskæftige os med paa Rigsdagen. Det lig-